

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף כב.

מה דין דם הלב?

בלב בהמה שיש בו כזית	בלב עוף שאין בו כזית	
בלא תעשה	אינו עובר עליו	בדם דיליה (-דם בשר הלב)
חייב עליו כרת	אינו עובר עליו	בדם דעלמא (-הבא ממחזור הדם ¹)

דם הקזה שהנשמה יוצאה בו חייב עליו כרת, האם גם הדמים דלהלן בכלל זה?

דם השותת לפני הקילוח ואחרי	דם כל זמן שמקלח	
אינו בכלל - ופטור	בכלל - וחייב כרת	לרי יוחנן ולרבי / ר"א
בטיפה המשחרת: אינו בכלל ופטור מהטיפה המשחרת ואילך: בכלל - וחייב כרת ²	בכלל - וחייב כרת	לריש לקיש ולר"ש / לראב"ש

דם חללים³ שמכשיר את הזרעים לקבל טומאה, איזה הוא? [תוד"ה דם].

הדם שלא מכשיר	הדם שמכשיר	
דם הקילוח שהוא דם הנפש	הדם שאחר הקילוח שכבר מתה ונתחללה	לרש"י בסוגיין
דם הקילוח שהוא קודם שנעשית חלל ⁴	הדם המשחיר שאחר ⁵ הקילוח שבו היא מתה	לרש"י בחולין

¹ ובדם זה יש בו גם דם הנפש, כיון שבשעת שחיטה מושך בנשימתו דם מבית השחיטה ובא ללב, וכשאוכלו אוכל דם הנפש.

² כלומר, מעת שמסתיים הדם השחור הבא בהתחלה, הוא בכלל דם הנפש הגם שהוא שותת (ועדיין אינו מקלח), וכן הדם שאחר הקילוח גם נחשב דם הנפש הגם שהוא שותת (-דם התמצית). ולפי"ז אם אסף את הדם בבי' כוסות, בכוס הראשון ששם היה דם המקלח לכו"ע חייב כרת, ובכוס השני שהוא כבר דם שותת, לרי יוחנן פטור, ולר"ל חייב. (ור"ג פירש באופן אחר).

³ מבואר בתוסי' דהיינו דם אדם, שבו הדין שהדם שאחר יציאת נשמה הוא מכשיר, ואילו דם של יציאת נשמה עצמה אינו מכשיר. ואילו גבי בהמה להיפך, דדוקא דם שביציאת נשמה הוא המכשיר, אבל דם שאחרי יציאת נשמה לא.

⁴ ותמהו התוסי' על פירוש זה, דבסוגיין מבואר להדיא ש"דם קילוח" - הוא דם הנפש שענשית בו חלל.

⁵ וגירסת תוסי' אצלינו: פרט לדם קילוח שהוא "לאחר" שנעשית חלל, תיבת "לאחר" היא ט"ס, דמפורש ברש"י בחולין להיפך שדם קילוח הוא קודם שנעשית חלל, ומתה רק בדם המשחיר שאחר הקילוח. ולכך צ"ל: פרט לדם קילוח שהוא "קודם" שנעשית חלל. וכן הגיה בחק נתן.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף כב.

האם מביא אשם תלוי על ספק מעילות, והאם מביא את ממון המעילה בספק?

האם מביא אשם בספק?	האם מביא את הממון בספק?	האם מביא (עוד) אשם כשיוודע לו?	
מביא	במעילה מועטת: מביא במעילה מרובה: אינו מביא	במעילה מועטת: אינו מביא ¹ במעילה מרובה: מביא	לר' עקיבא
אינו מביא	אינו מביא	מביא	לחכמים
מביא	מביא	אינו מביא	לר' טרפון

כריתות דף כב:

לתנאים דלהלן, מה ילפינן מההיקש "ואם נפש" האמור גבי אשם תלוי, ומה ילפינן מהגז"ש "מצות" "מצות" מחטאת?

מההיקש	מהגזירה שוה	
ילפינן לעליון (-מעילה) דמביא אשם תלוי בספק ²	דבעינן באשם תלוי שבשגגתו תהיה חטאת קבועה	לר' עקיבא
ילפינן לתחתון (-אשם תלוי) בשני שקלים מעליון (-ממעילה)	דבעינן באשם תלוי שבודאו זדונו כרת ושגגתו חטאת (קבועה) - לאפוקי מעילה דאין בה כרת	לחכמים

מנין שקרבן אשם דלהלן בא משני שקלים?

אשם ודאי	אשם תלוי	אשם שפחה חרופה	
"זאת תורת האשם" (ויקרא ז: א) - תורה אחת לכל האשמות			לר' עקיבא
מ"זאת תורת האשם"	מהיקשא ד"ואם נפש"	מ"זאת תורת האשם"	לרבנן
מגז"ש "בערכך" בערכך"	מגז"ש "אילי" "אילי"		למאן דלא דריש "זאת תורת"

¹ מבואר במשנה שמודה ר"ע לר' טרפון שבמעילה מועטת (- שאין סכום המעילה מגיע לשני שקלים שהוא מחיר אשם), עדיף שיביא את הממון עם האשם הראשון ויתנה עליו אם ודאי מעלתי זו מעילתי וזה אשמי, ואם אשאר בספק מעילה - המעות נדבה ואשמי אשם תלוי. ואפשר לעשות כן, כיון שממין שהוא מביא את האשם תלוי הוא מביא את האשם ודאי. אכן אם הוא מעילה מרובה, שלא כדאי לו להביא את המעות בספק, ועדיף לו להתחייב בעוד אשם כשיוודע לו, מאשר כבר עתה יצטרך להביא את כל המעילה. בזה הדין שאין מביא את ממון המעילה בתחילה, ואם יודע לו יביא עוד אשם ואת הממון.

² והקשתה הגמ', דלר"ע מנין ליה שאשם תלוי בבי' שקלים, הרי הוא צריך את ההיקש לענין שיש במעילה אשם תלוי. והקשה השטמ"ק (בזבחים מח. אות ח'), הא אין היקש למחצה ואפשר ללמוד לכמה דינים מהיקש אחד. ותירץ דכיון שכאן יש גז"ש שסותרת להיקש ללמדנו דבעינן דבר שבזדונו יש כרת ולאפוקי מעילה, לכך אם היינו יכולים להעמיד שההיקש בא ללמד דבר אחר, לא היינו אומרים שבא ההיקש להוציא מהגז"ש, וא"כ על כרחנו שלר"ע ההיקש בא ללמד רק את הדין שיש אשם תלוי במעילה, ולכן מפיק מהגז"ש, וא"כ קשה מנין למד ר"ע שאשם תלוי בבי' שקלים. ומתרצת הגמ' דיליף "מוזאת תורת האשם" - תורה אחת לכל האשמות.